

Planloven bærer skylden.

Siden kommunalreformen i 1970, med by- og landzoneloven (planloven), har Danmark været opdelt i landzone, byzone og sommerhusområder.

Forklaringen er, at politikerne for fire årtier siden havde den opfattelse, at velfærdssamfundet, der stod for døren, kun kunne skabes i bysamfund, hvor folk boede tæt. Ikke på landet med en spredt bebyggelse.

I landzonen var kun tre erhverv tilladt, landbrug, skovbrug og fiskeri. Tre erhverv, der rationaliserede og mekaniserede med tab af mange arbejdspladser til følge. Landsbyerhverv som håndværk og småindustri, der gav mange arbejdspladser til landsbysamfundene, måtte ikke længere være på landet, men skulle flytte til en industrigrund i byen.

I byzonen skulle al vækst og udvikling ske, Det være bosætning i parcelhuskvarterer, håndværk og industri på kommunens industrigrunde. Det var også i byzonen, den store skole, børnehaver, fritidshjemmet, idrætshallen, sportsklubber, butikker, ældreboliger, sociale boliger, bibliotek m. v. skulle være.

Landsbysamfundenes tid var forbi, nu var det bysamfundene, der skulle sættes på. Planloven var redskabet, der skulle afvikle landsbysamfundene og udvikle bysamfundene.

Politikerne på Christiansborg må ændre planloven, så landsbysamfundene kan overleve og iværksætterne, håndværk og småindustri kan styrke selvstændighedskulturen og skabe nye arbejdspladser. Planloven bærer skylden for afvikling af mange landsbysamfund og tab af tusinder af arbejdspladser.

Carsten Abild
Strandvejen 50
5450 Otterup
”Landsbyerne i Danmark”
(formand)